

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽk/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 3015200877
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3015200877.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcov: 1. I. E. a 2. S. E., obaja bytom J., právne zastúpení: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s.r.o., so sídlom Dvory 1932, Púchov, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Hviezdoslavova 3, Trenčín, za účasti: 1. O. E., 2. B. E., obaja bytom J., 3. Mgr. C. C., bytom J., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.sp.: OU-TN-OVBP2-2015/24813-2/Kn zo dňa 27. októbra 2015, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/115/2015-44 zo dňa 24. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/115/2015-44 zo dňa 24. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 11S/115/2015-44 zo dňa 24. mája 2016 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.sp.: OU-TN-OVBP2-2015/24813-2/Kn zo dňa 27.10.2015, ktorým odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozhodnutie Obce Dolné Kočkovce č.: 195/2015-TS1-A/10 zo dňa 15.06.2015, ktorým ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) povolil zmenu stavby „Rodinný dom súp.č. 42 - nadstavba, prístavba a stavebné úpravy“ na pozemkoch parc. č. KN 687/1, 687/2 registra „C“ v k.ú. K. T. pre stavebníkov O. E. a B. E..

2. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobcovia vo svojej žalobe namietali nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, keďže sa náležite nezaoberal dôvodmi ich odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu. Žalovanému v tejto súvislosti vyčítali najmä to, že nevyhodnotil právne účinky zmierny zo dňa 29.01.2002, ktorého rešpektovania sa v podanom odvolaní domáhali. Podľa názoru žalobcov uvedeným zmiernom malo dôjsť k urovneniu sporných otázok medzi

účastníkmi konania v konaní o dodatočnom povolení zmeny zadnej časti stavby a zároveň si vymedzili podmienky, ktoré sa budú týkať rekonštrukcie prednej časti stavby. Ďalej uviedli, že aj keď by malo ísť o nové stavebné konanie, toto je podľa ich názoru ovplyvnené predmetným zmerom a stavebný úrad ho bol povinný rešpektovať.

3. Uznesením č.k. 11S/115/2015-35 zo dňa 17. marca 2016 krajský súd podľa § 250 ods. 1 O.s.p. pribral do konania účastníkov správneho konania O. E., B. E. a Mgr. C. C..

4. Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že dňa 07.05.2015 stavebníci O. E. a B. E. podali žiadosť o povolenie zmeny dokončenej stavby, nadstavby, prístavby a stavebnej úpravy rodinného domu súp.č. 42 v Dolných Kočkovciach. Obec Dolné Kočkovce ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona po preskúmaní tejto žiadosti s dotknutými orgánmi a známymi účastníkmi konania v spojenom územnom a stavebnom konaní podľa § 39a ods. 4, § 66 stavebného zákona, § 10 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. a vyhlášky č. 532/2002 Z.z. stavebníkom O. E. a B. E. povolil uskutočniť zmenu dokončenej stavby. Pre umiestnenie a uskutočnenie stavby určil stavebný úrad stavebníkom podmienky a rozhodol o námietkach účastníkov konania. Rozhodnutie náležite odôvodnil a vysporiadal sa so všetkými námietkami podanými v stavebnom konaní. Žalobcovia podali proti prvostupňovému rozhodnutiu stavebného úradu odvolanie, v ktorom namietali rovnaké skutočnosti ako v podanej žalobe, t.j. nerešpektovanie zmiaru, ktorý bol uzatvorený dňa 29.01.2002 medzi žalobcami a právnymi predchodcami stavebníkov v konaní o vydanie dodatočného povolenia zmeny časti stavby pred jej dokončením. Žalovaný po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a k nemu prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že nezistil dôvody na zrušenie či zmenu prvostupňového rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na priebeh konania a citoval príslušné ustanovenia právnych predpisov, ktorými sa prvostupňový orgán správne riadil. V súvislosti s odvolacím dôvodom týkajúcim sa nerešpektovania zmiaru uzatvoreného v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu č.j. OS-A2001/03719-FX10-A/10-MC zo dňa 28.08.2001, ktorým boli dodatočne povolené zmeny časti stavby pred jej dokončením „stavebné úpravy, prístavba, nadstavba rodinného domu so ziskom 1 b.j.“ na pozemku parc.č. KN C 687/2 k.ú. K. T. sa stotožnil s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí prvostupňového orgánu, že konanie v ktorom bol uzatvorený z mier, bolo ukončené a boli stavebno-právne uzatvorené aj zmeny stavby povolené stavebným povolením. Predmetné konanie vedené na základe žiadosti stavebníkov zo dňa 07.05.2015 je samostatným konaním, v ktorom bolo zistené, že povoľovaná zmena stavby spĺňa základné požiadavky na stavby podľa stavebného zákona, na základe svetlotechnických posudkov Ing. C. Q., PhD. zmena stavby vyhovuje požiadavkám STN 73 4301.

5. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutí a postupu správnych orgánov, ktorý predchádzal ich vydaniu konštatoval, že žalobcovia žiadnym spôsobom nenamietali, že povolená zmena stavby rodinného domu č. 42 zasahuje do ich práv a právom chránených záujmov, keď neuviedli, v čom by ich práva ako vlastníkov susednej nehnuteľnosti boli dotknuté alebo ohrozené. Jedinou námietkou žalobcov bolo nerešpektovanie zmiaru, ktorý uzatvorili pred viac ako 10 rokmi s inými stavebníkmi pri rozhodovaní o dodatočnom povolení zmeny časti stavby pred jej dokončením, ktoré konanie už bolo stavebno-právne ukončené. V tejto súvislosti zdôraznil, že predmetné stavebné konanie, ktoré sa začalo na základe žiadosti nových stavebníkov, t.j. nových vlastníkov rodinného domu súp.č. 42 v Dolných Kočkovciach, je ďalším samostatným stavebným konaním, v ktorom žalovaný a prvostupňový správny orgán posudzovali uskutočnenie navrhovanej zmeny už dokončenej stavby, v konaní postupovali v súlade so zákonom a svoje rozhodnutia náležite odôvodnili. Krajský súd vyhodnotil postup správnych orgánov ako súladný so zákonom, keď správne posúdili z mier iných účastníkov v inom stavebnom konaní, ktoré už bolo ukončené, bolo už vydané i rozhodnutie o povolení užívania domu na základe zmeny dokončenej stavby. Napadnuté rozhodnutie žalovaného sa tak týka nového - ďalšieho stavebného konania, i keď k tej istej stavbe, v ktorom konaní správne orgány postupovali v súlade s príslušnými zákonmi.

6. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytýkali krajskému súdu, že o žalobe rozhodol bez nariadenia

pojednávania napriek tomu, že na takýto postup neboli splnené podmienky v zmysle § 250f ods. 1 a 2 O.s.p. Žalobcovia mali eminentný záujem vec prejednať na verejnom pojednávaní a preto krajskému súdu nenavrhli rozhodnúť o žalobe bez nariadenia pojednávania. Uvedli, že ustanovenie § 250f ods. 2 O.s.p. síce pripúšťa, aby súd vyzval účastníka na vyjadrenie k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy s pripojením doložky, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky, avšak takúto výzvu krajský súd žalobcom nedoručil. V tejto súvislosti dali do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo/50/2008 zo dňa 26.08.2008, z ktorého vyplýva, že takýto nesprávny postup má za následok porušenie ústavou garantovaného práva žalobcov na spravodlivý proces. Ďalej namietali, že odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom sa krajský súd obmedzil na konštatáciu právnych argumentov žalobcov a protichodných tvrdení žalovaného s označením príslušných právnych predpisov, nemožno aj s poukazom na ustálenú judikatúru považovať za súladné s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. K argumentácii krajského súdu, že žalobcovia žiadnym spôsobom nenamietali, že povolená zmena stavby rodinného domu č. 42 zasahuje do ich práv uvedli, že porušenie týchto práv možno vyvodiť z vecnej nesprávnosti a nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Už v samotnom správnom konaní žalobcovia zdôvodnili, čím by ich práva ako vlastníkov susednej nehnuteľnosti boli ohrozené alebo porušené, keď poukazovali na to, že povolením zmeny stavby rodinného domu č. 42, by dom žalobcov vrátane prevažnej časti pozemku k nemu prislúchajúcemu ostal bez priameho slnka z južnej strany a to aj z dôvodu nadstrešenia postaveného balkónu, čím predĺžili dĺžku strechy na úroveň až 28 m. Žalobcom by značný diskomfort spôsobilo aj osadenie vetracích okien v zmysle napadnutého rozhodnutia. Nosným argumentom odôvodňujúcim nezákonnosť a vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného je nerešpektovanie zmluvy uzatvorenej dňa 29.01.2002 medzi žalobcami a právnymi predchodcami terajších stavebníkov, pričom toto rozhodnutie je v príkrom rozpore s jeho obsahom, ktorý vymedzuje presné podmienky rekonštrukcie (zmeny stavby) dotknutého rodinného domu stavebníkmi. Žalobcovia aj s poukazom na § 70 stavebného zákona mali za to, že stavebné povolenie, ako aj iné právoplatné rozhodnutia vydané v stavebnom konaní týkajúce sa samotnej stavby, ktorá je jeho predmetom, má vecnoprávne účinky, teda vzťahuje sa na konkrétnu stavbu a nie na individuálne určeného stavebníka. Na základe predmetného zmluvy došlo k urovnaniu a legalizácii nadstavby zadnej časti dotknutého rodinného domu a súčasne k výslovnej dohode o podmienkach a spôsobe rekonštrukcie prednej časti stavby, t.j. o podmienkach zmeny stavby, ktoré sú predmetom napadnutého rozhodnutia žalovaného. Poukazujúc na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (I. ÚS 252/07, II. ÚS 148/06, III. ÚS 348/06, IV. ÚS 209/07) mali za to, že reštriktívny výklad ustanovení stavebného zákona krajským súdom ako aj žalovaným je nezákonný a ústavne nekonformný.

7. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov opakovane stotožnil s názorom prvostupňového správneho orgánu, ktorý správne vyhodnotil, že konanie, v ktorom bol uzatvorený zmluvy, bolo ukončené a bola stavebno-právne uzatvorená aj zmena stavby povolená stavebným povolením a zmenami stavby pred jej dokončením, v ktorého jednom z povoľovacích procesov bol uzatvorený zmluvy. Konanie o povolení zmeny stavby, ktoré prvostupňový orgán viedol na základe žiadosti stavebníkov zo dňa 07.05.2015, a o ktorom rozhodoval žalovaný napadnutým rozhodnutím, bolo novým konaním a nemožno naň vzťahovať zmluvy uzatvorený v správnom konaní o inej veci. Takýto zmluvy nemôže byť predmetom správneho preskúmania v súvislosti s napadnutým konaním a rozhodnutím žalovaného.

8. Pribratí účastníci sa k odvolaniu žalobcov nevyjadrili.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné priznať úspech.

10. Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie

je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 491 ods. 2 S.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

12. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

13. V predmetnej veci bol odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu č.k. 11S/115/2015-44 zo dňa 24. mája 2016 doručený žalobcom dňa 06.07.2016. Krajský súd pritom účastníkov konania správne poučil o možnosti podať proti tomuto rozsudku odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Vzhľadom na to, že žalobcovia napadli odvolaním rozsudok krajského súdu za účinnosti S.s.p., nebola splnená podmienka na aplikáciu ustanovení O.s.p. v zmysle § 492 ods. 2 S.s.p. Odvolací súd vychádzajúc z ust. § 491 ods. 2 S.s.p. mal za to, že v danej veci by bolo uplatňovanie ustanovení S.s.p. v neprospech žalobcov (právna úprava S.s.p. neumožňuje napadnúť rozsudok odvolaním), a preto ich odvolanie prejednal v zmysle ustanovení O.s.p.

14. Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. <. v správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

15. Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. <. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

16. Podľa § 43d stavebného zákona stavby musia byť navrhnuté a zhotovené tak, aby spĺňali základné požiadavky na stavby podľa osobitného predpisu

17. Podľa § 139b ods. 5 písm. a/ a b/ stavebného zákona zmeny dokončených stavieb sú: a) nadstavby, ktorými sa stavby zvyšujú, b) prístavby, ktorými sa stavby pôdorysne rozširujú a ktoré sú navzájom prevádzkovo spojené s doterajšou stavbou.

18. Podľa § 48 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní ak to pripúšťa povaha veci, môžu účastníci konania medzi sebou so schválením správneho orgánu uzavrieť zmier. Správny orgán zmier neschváli, ak odporuje právnym predpisom alebo všeobecnému záujmu.

19. Podľa § 250f ods. 1 O.s.p. súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci konania zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom.

20. Podľa § 250f ods. 2 O.s.p. súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednávaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

21. V dôvodoch odvolania žalobcovia vytýkali krajskému súdu, že o žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania napriek tomu, že na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Konkrétne namietali, že krajský súd im žiadnu výzvu v zmysle § 250f ods. 1 a 2 O.s.p. nedoručil. Najvyšší súd z obsahu súdneho spisu zistil, že krajský súd využil zákonom mu zverenú možnosť a výzvou č.k. 11S/115/2015-9 zo dňa 17.12.2015 vyzval žalobcov, aby sa v lehote 15 dní písomne vyjadrili, či súhlasia s prejednaním veci bez pojednávania. K tejto výzve pripojil doložku, že ak sa v uvedenej lehote nevyjadrí, súd bude predpokladať, že nemajú námietky. Podľa názoru najvyššieho súdu uvedená výzva bola formulovaná

zrozumiteľne a kvalifikovane, t.j. v súlade s ustanovením § 250f ods. 1 a 2 O.s.p. Krajský súd túto výzvu doručoval žalobcom prostredníctvom ich právneho zástupcu, ktorým bola t.č. JUDr. Iveta Brindzová, advokátka so sídlom Štefánikova 813, Púchov. Predmetná výzva jej bola doručená dňa 05.01.2016, čo vyplýva aj z riadne podpísanej doručky o prevzatí tejto písomnosti. Dňa 14.01.2016 bola krajskému súdu doručená odpoveď právnej zástupkyne žalobcov, v ktorej jednoznačne uviedla, že súhlasí s prejednaním veci bez pojednávania. V danej veci preto ani odvolací súd nemal pochybnosti o prejave vôle žalobcov, ktorá smerovala k prejednaní veci bez pojednávania. Správnosť postupu krajského súdu nemohla byť dotknutá ani skutočnosťou, že v priebehu súdneho konania došlo k zmene právneho zastúpenia žalobcov (oznámenie ADVOKÁTSKEJ KANCELÁRIE ŠTRBÁŇ, s.r.o., o zmene právneho zástupcu zo dňa 17.02.2016). Námietku žalobcov o nedodržaní zákonných podmienok na uplatnenie postupu v zmysle § 250f ods. 1 a 2 O.s.p. preto najvyšší súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

22. Žalobcovia nesúhlasili ani s argumentáciou krajského súdu, že žiadnym spôsobom nenamietali, že povolená zmena stavby rodinného domu č. 42 zasahuje do ich práv. Poukazovali na to, že porušenie ich práv možno vyvodiť z vecnej nesprávnosti a nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Už v samotnom správnom konaní žalobcovia zdôvodnili, čím by ich práva ako vlastníkov susednej nehnuteľnosti boli ohrozené alebo porušené. Najvyšší súd musel v tejto súvislosti prisvedčiť správnosti záverov krajského súdu, keďže z obsahu žaloby (s výnimkou nezohľadnenia zmiernosti) skutočne nevyplýva žiadne také tvrdenie žalobcov, ktorým by namietali porušenie, či ohrozenie svojich konkrétnych subjektívnych práv, ku ktorému malo dôjsť povolením zmeny stavby rodinného domu č. 42. Je potrebné uviesť, že obligatórnou náležitosťou žaloby je povinnosť žalobcu tvrdiť, že správne rozhodnutie alebo jeho časť odporuje konkrétnemu všeobecne záväznému právnomu predpisu, a toto tvrdenie právne odôvodniť. Súd pritom nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je podľa § 250h ods. 1 O.s.p. veta za bodkočiarkou viazaný. Je preto irelevantná námietka žalobcov, že tvrdenia o porušení, či ohrození ich práv, ku ktorým malo dôjsť povolením zmeny stavby boli prednesené v správnom konaní resp. by mali vyplývať z obsahu administratívneho spisu.

23. Žalobcovia sa nestotožnili ani s právnym posúdením veci krajským súdom, keď namietali nezákonnosť a vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodu nerešpektovania zmiernosti uzatvoreného dňa 29.01.2002 medzi žalobcami a právnymi predchodcami terajších stavebníkov. Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že zmier je jedným z možných spôsobov ukončenia správneho konania. Ide o dispozitívny právny úkon účastníkov správneho konania, v rámci ktorého si môžu vyriešiť určité sporné otázky. Predpokladom uzavretia zmiernosti je existencia prebiehajúceho správneho konania a spornosť otázok medzi účastníkmi správneho konania. K uzavretiu zmiernosti môže dôjsť v ktorejkoľvek fáze konania, teda aj pred druhostupňovým orgánom. Vzhľadom na to, že uzavretý zmier má procesné účinky rozhodnutia, zákon vyžaduje jeho schválenie správnym orgánom, v ktorom sa premieta súlad s právnymi predpismi a ochrana verejných záujmov. Na to, aby mal zmier uzavretý medzi účastníkmi konania účinky rozhodnutia, musí ho správny orgán schváliť. Schválenie alebo neschválenie zmiernosti urobí správny orgán rozhodnutím, ktoré musí spĺňať požiadavky podľa § 46 a 47. Ak správny orgán zmier schváli, nemôže už v tejto veci vydať rozhodnutie. Výnimkou by bol iba prípad, ak by išlo o čiastkový zmier. Platí to však aj opačne, ak správny orgán zmier neschváli, musí o predmete spornej veci rozhodnúť. Nie je vylúčená ani možnosť schváliť zmier urobený vo forme zápisnice iba schvaľovacou doložkou, ktorá nahradí rozhodnutie. V takomto prípade musí byť súčasťou schvaľovacej doložky aj vyhlásenie účastníkov, resp. ich zástupcov, že sa vzdávajú odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu o schválení zmiernosti. Z uvedeného vyplýva, že predmetom zmiernosti v správnom a teda aj v stavebnom konaní sú sporné otázky medzi účastníkmi konania, pričom ide o také otázky, ktoré sa nepochybne viažu na predmet stavebného konania, ktorý je vymedzený v žiadosti (v danom prípade v žiadosti pôvodných stavebníkov o povolenie zmeny stavby pred jej dokončením).

24. Najvyšší súd v tejto súvislosti považoval za potrebné opätovne poukázať na priebeh jednotlivých konaní, ktoré predchádzali vydaniu napadnutého rozhodnutia ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu č.: 195/2015-TS1-A/10 zo dňa 15.06.2015, ktorým ako príslušný stavebný úrad povolil zmenu stavby

„Rodinný dom súp.č. 42 - nadstavba, prístavba a stavebné úpravy“ na pozemkoch parc. č. KN 687/1 a 687/2, registra „C“ v k.ú. K. T. pre stavebníkov O. E. a B. E..

25. Rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia v Púchove, oddelenie územného rozvoja a stavebného poriadku č.j. OS/287/96-327.1-A/2 zo dňa 11.04.1996 bolo vydané stavebné povolenie na zmenu dokončenej stavby rodinného domu - prestavba, prístavba, nadstavba so ziskom 1 b.j., v k. ú. K. T., na pozemku parc.č. KN C 687, pre stavebníkov C. C. a S. C., obaja bytom K. T. č. XX.

26. Rozhodnutím č.j. OS-A2001/03719-FX10-A/10-MC zo dňa 28.08.2001 Okresný úrad v Púchove, odbor životného prostredia, dodatočne povolil zmenu stavby pred jej dokončením „Stavebné úpravy, prístavba, nadstavba RD so ziskom 1 b.j.“ na pozemku parc.č. KN C 687 k.ú. K. T.. V odvolacom konaní vedenom pred Krajským úradom v Trenčíne, odbore životného prostredia, bol dňa 29.1.2002 schválený zmluvný mier medzi stavebníkmi C. C. a S. C. a žalobcami.

27. Dňa 25.04.2014 vydal prvostupňový orgán kolaudačné rozhodnutie č. 160/2014-TS1-A/10, ktorým bolo povolené užívanie časti stavby „Stavebné úpravy, prístavba, nadstavba RD so ziskom 1 b.j.“ v rozsahu 1 bytová jednotka rodinného domu súp.č. 42. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.04.2014.

28. Dňa 5.2.2015 vydal prvostupňový orgán rozhodnutie č. 16/2015-TS1-A/10, ktorým povolil zmenu č. 2 nedokončenej časti stavby „zmena dokončenej stavby rodinného domu - Stavebné úpravy, prístavba, nadstavba RD so ziskom 1 b.j.“ na pozemku parc.č. KN C 687/2 k.ú. K. T..

29. Rozhodnutím č. 112/2015-TS1-A/10 zo dňa 17.04.2015 povolil prvostupňový orgán užívanie časti stavby „zmena dokončenej stavby rodinného domu - Stavebné úpravy, prístavba, nadstavba RD so ziskom 1 b.j.“ v rozsahu - predná časť rodinného domu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.04.2015.

30. Z uvedeného je zrejmé, že k uzavretiu zmluvy, ktorým malo dôjsť k urovnaniu a legalizácii nadstavby zadnej časti dotknutého rodinného domu a súčasne k dohode o podmienkach a spôsobe rekonštrukcie prednej časti stavby medzi právnickými predchodcami stavebníkov a žalobcami došlo formou schvaľovacej doložky ešte dňa 29.01.2002 v konaní o dodatočnom povolení zmeny stavby pred jej dokončením „Stavebné úpravy, prístavba, nadstavba RD so ziskom 1 b.j.“ na pozemku parc.č. KN C 687 k.ú. K. T.. Ako už bolo vyššie uvedené dohoda účastníkov o sporných otázkach uzavretá pred správny orgánom má vecnú súvislosť s predmetom konania a preto odvolávať sa na podmienky dohodnuté v zmluvi možno len v súvislosti s konaním, v ktorom bol zmluvný mier uzavretý. Vzhľadom na to, že stavebné, ale aj kolaudačné konania, v ktorých si žalobcovia a právni predchodcovia stavebníkov zmluvou vymedzili podmienky zmeny stavby boli právoplatne skončené, nemožno sa domáhať ich uplatnenia v novom (aj keď týkajúcom sa tej istej stavby) stavebnom konaní o zmene dokončenej stavby. Toto konanie sa začalo na základe žiadosti stavebníkov O. E. a B. E. zo dňa 07.05.2015, čím bol vymedzený nový predmet konania. V danej veci ide preto o ďalšie samostatné stavebné konanie s vlastným predmetom konania, v ktorom žalovaný a prvostupňový správny orgán posudzovali uskutočnenie navrhovanej zmeny už dokončenej stavby nezávisle od podmienok stavebných úprav dohodnutých zmluvou. Odvolací súd zastáva názor, že práve argumentácia žalobcov, ktorí sa domáhali zohľadnenia zmluvy v tomto stavebnom konaní by viedla k neprípustnému zásahu do práv stavebníkov, keď odvolávajúci sa na podmienky zmeny stavby dohodnuté zmluvou, by bolo stavebníkom znemožnené vykonávať na dotknutej časti stavby akékoľvek navrhované stavebné úpravy.

31. Podľa názoru najvyššieho súdu sa krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku (aj keď stručne) vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami účastníkov konania a preto spĺňa kritéria zrozumiteľnosti a presvedčivosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. Vzhľadom na to, že žalobcovia v odvolaní neuviedli žiadne také námietky, ktoré by odôvodňovali zmenu, či zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. v

spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcom vzhľadom na ich neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému a pribratým účastníkom zákon priznanie trov konania neumožňuje.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.